

Gyulai Törvényszék
2.Pf.25.293/2019/5. szám

Megállapította az elsőfokú bíróság, hogy a felmondásra 2012. január 16. napján érvényesen került sor.

Az ítélet ellen az I. r. alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte.

Fellebbezésében arra hivatkozott, hogy a felperes sem keresete összecszerúségét, sem az alapszerződés érvényességét nem bizonyította. Álláspontja szerint a felperes nem a lízingszerződésnek megfelelő módon terjesztett elő keresetet.

Hivatkozott arra, hogy nem kapott világos, egyértelmű tájékoztatást az árfolyamváltozásról, annak hatásáról és nem volt hátraléka a szerződés felmondásakor.

Az I. r. alperes a fellebbezési szakban előterjesztett előkészítő iratában már arra is hivatkozott, hogy az egyedi szerződés nem tartalmazza a szerződés kezelési díjat és az egyéb ügyviteli költséget és casco díjat. A felperes nem csatolt be olyan szerződéses megállapodást, mely igazolja, hogy köteles az adós ezeknek a díjaknak a megfizetésére.

Az sem derült ki, hogy melyik lízingszerződés alapján ítélte meg a felperesnek a tartozást a járásbíróság, mert 2005. 03. 31. napján 4.208.584 forint, 2009. 12. 15. napján 1.889.805 forint és 2012. 02. 29. napján 1.004.617 forint lejáratott lízingdíjat mutatott ki a felperes a folyószámla egyeztetőjével, ami három alkalommal történő szerződés megszűnést is feltételez. 2006. 08. 04. napján és 2007. 07. 04. napján valamilyen tartalommal szerződés-módosítás is történt. Egy szerződést nem lehet két alkalommal is megszüntetni, így a perben még az sem igazolt, hogy milyen tartalmú szerződés és melyik ÁSZF rendelkezései alapján történt az elsőfokú bíróság részéről a kötelezés. Hivatkozott arra is, hogy minden hónapban eltérő összegű szerződéskezelési díjat és egyéb ügyviteli költséget terhel ki a felperes.

Ha köteles is lenne a lízingbe vevő árfolyam-különbözet megfizetésére, a felperes a fix 61.395 forint havi lízingdíjnál nagyobb összeget nem is terhelhetett volna ki még érvényes deviza alapú jogügyletnél sem. Szerződési feltételekkel nem támasztotta alá, hogy a felperes milyen megállapodás alapján jogosult különböző költségek és díjak beszedésére. Árfolyamváltozás kiterhelésére a havi fix 61.395 forint lízingdíj miatt nem lett volna lehetősége a felperesnek és nem ismert, hogy a 2005. 03. 31. napján és 2009. 12. 15. napján is felmondott lízingszerződések után milyen tartalommal kerültek a szerződések megkötésre.

A felperes árfolyam-különbözetet, 290.478 forint tisztességtelenül felszámított összeget, folyamatosan emelkedő szerződéskezelési díjat, egyéb ügyviteli költséget, casco díjat, valamilyen szerződésszegéssel kiterhelt költséget is jogszerűtlenül terhel ki, nem igazolta, hogy ezekre milyen szerződési feltétel, vagy más okirati bizonyíték alapján jogosult.

Gyulai Törvényszék
2.Pf.25.293/2019/5. szám

Hivatkozott az I. r. alperes a Kúria Konzultációs Testületének 2019. április 10. napján kiadott állásfoglalására, illetve emlékeztetőjére.

A 290.478 forint tisztességtelenül felszámított pénzösszeget előtörlesztésként kell figyelembe venni, így a felperes csak akkor mondhatott volna fel, ha a felmondáskor lejárt tartozás összege jelentősen meghaladta volna a tisztességtelenül felszámított összeget.

Nem csak a tisztességtelen pénzösszeggel, hanem minden, az egyedi szerződéstől eltérő jogcímen kiterhelt költség- és díjkiterhelésre és az árfolyam-különbözet megfizetésére kötelezés is növeli a túlfizetés összegét.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és perköltsége megállapítását kérte.

A törvényszék rögzíti, hogy a II. r. alperes ellen a pert az elsőfokú bíróság megszüntette, mely végzés az I.r. alperes fellebbezésének benyújtását követően jogerőre emelkedett, így a fellebbezési szakban az alperesek közül már kizárólag az I. r. alperes járt el.

A törvényszék megállapítása szerint az elsőfokú bíróság a tényállást csak részben tárta fel, ezért jogi indokai nem teljes körűek, a szerződésnek az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatás tisztességtelensége miatti érvénytelenségére vonatkozó alperesi kifogást teljes körűen nem bírálta el, emiatt ítélete nem felel meg a teljesség követelményének, így az érdemi felülbírálatra sem alkalmas.

Az I. r. alperes több olyan hivatkozást is előterjesztett a fellebbezési szakban, amelyeket az elsőfokú eljárás során még nem, így csak ekkor hivatkozott arra, hogy az egyedi szerződés nem tartalmaz szerződéskezelési díjat, az egyéb ügyviteli költséget és casco díjat. Ugyancsak a fellebbezési szakban hivatkozott csak arra, hogy több lízingszerződés kötött az I. r. alperes és a felperes között, több felmondásra került sor, illetve szerződésmódosítások is voltak, melyek tartalma a perben nem került bizonyításra.

Ezek olyan tényállítások, amelyek megtételétől az I. r. alperes az elsőfokú eljárás során nem volt elzárva, így az rPp. 235. § (1) bekezdése alapján ezek figyelembevételére csak az rPp. 235. § (1) bekezdés utolsó fordulatóban írt feltételek esetén lett volna lehetőség.

Megállapítható volt ugyanakkor, hogy az I. r. alperes már az elsőfokú eljárás során folyamatosan hivatkozott arra, hogy a árfolyamkockázatról nem kapott teljes körű tájékoztatást és erre hivatkozott fellebbezésében is.

Az elsőfokú bíróság ítéletének meghozatala és a fellebbezés elbírálása közötti időszakban publikálta a Kúria a Konzultációs Testület 2019. április 10-i üléséről

Gyulai Törvényszék
2.Pf.25.293/2019/5. szám

szóló emlékeztetőt, majd pedig 2019. június 20-án az árfolyamkockázatot a fogyasztóra telepítő szerződési kikötések érvénytelensége esetén alkalmazandó további jogkövetkezmények köréről és tartalmáról szóló emlékeztetőt.

Az ezekben foglaltakra, illetve az Európai Unió Bírósága gyakorlatára is tekintettel megállapítható, hogy az I. r. alperesnek a tájékoztatás hiányára vonatkozó hivatkozása megalapozott lehet.

Sem az egyedi szerződésből, sem az Üzletszabályzat rendelkezéseiből nem volt megállapítható és levezethető, hogy olyan egyértelmű tájékoztatást kapott volna, amely megfelelő tartalmú, így a tájékoztatás nem tartalmazta azt, hogy az árfolyamkockázatnak nincs felső határa, hogy az az I. r. alperes havi fizetési kötelezettségének összegét jelentősen megemelheti. Nem volt olyan egyértelmű, megfelelő tájékoztatás az I. r. alperes irányába, hogy az árfolyamkockázat valós, bekövetkezhet a lízingszerződés futamideje alatt is.

A Kúria iránymutatása szerint nem minősül megfelelő tájékoztatásnak, ha az árfolyamkockázat viselése csak kikövetkeztethető a szerződés egyes rendelkezéseiből, vagy több különböző okiratban (pl. ÁSZF, Üzletszabályzat, hirdetés) szereplő rendelkezések együttes értelmezése alapján (emlékeztető a Konzultációs Testület 2019. április 10-i üléséről 4. pont).

Adott esetben a felperes és az I. r. alperes által kötött, 2004. július 7-i dátumú szerződésen csak a CHF, mint mértékadó devizanem szerepel, kockázatfeltáró nyilatkozat nem készült, az Üzletszabályzat különböző pontjaiban szereplő rendelkezésekből történő összevetés nem felel meg az egységesség, érthetőség követelményének, nem minősül megfelelő tájékoztatásnak az átlagos fogyasztó részére.

Az árfolyamkockázat viselésével kapcsolatos tájékoztatás elmaradása, vagy nem megfelelő volta esetén tisztességtelen „nem világos, nem érthető”, és így érvénytelen a szerződésnek az a rendelkezése, amely szerint az árfolyamkockázatot a fogyasztó viseli. Mivel ez a fő szolgáltatás körébe tartozó szerződési rendelkezés, ennek érvénytelensége az egész szerződés érvénytelenségét eredményezi, aminek következtében a fogyasztó nem kötelezhető az árfolyamkockázat viselésére (emlékeztető a Konzultációs Testület 2019. április 10-i üléséről 3. pont).

Az érvénytelenség jogkövetkezménye ugyanakkor nem lehet a kereset elutasítása, mert a Kúria 2019. június 20-án kiadott állásfoglalása szerint az érvényesség nyilvánítás az egyetlen alkalmazható érvénytelenségi jogkövetkezmény.

Mindezek a bizonyítási eljárás nagy terjedelmű megismétlését igénylik, ezért a törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét az rPp. 252. § (3) bekezdése alapján

Gyulai Törvényszék
2.Pf.25.293/2019/5. szám

hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

Az új eljárásban az elsőfokú bíróságnak állást kell foglalnia a Kúria újabb iránymutatásai figyelembevételével az érvénytelenség kérdésében, majd az állásfoglalása függvényében érvénytelenség megállapítása esetén döntenie kell, hogy az elszámolás melyik módszerét alkalmazza.

Ha a számítás eredményeként a fogyasztó a szerződés érvényessé nyilvánítása esetén hátrányosabb helyzetbe kerülne, mint a tisztességtelen feltétel alkalmazása esetén, vagyis ha többel tartozna, mint a DH törvények szerinti elszámolás alapján, akkor figyelemmel kell lenni a régi Ptk. 209/A. § (2) bekezdés második mondatára, amely szerint a semmisségre csak a fogyasztó érdekében lehet hivatkozni.

Ekkor vizsgálандók az I.r. alperes fellebbezési szakban tett azon hivatkozásai is, hogy a szerződéses megállapodásuk tartalmazza-e a szerződéskezelési díjat, egyéb ügyviteli költséget és casco díjat.

Ezesetben jelentősége van és vizsgálni kell a deviza alapú szerződés többszöri módosításának körülményeit és tartalmát, valamint annak többszöri felmondását is, figyelemmel arra, hogy a hatályosult felmondás a szerződést megszünteti, így a felek szerződéses jogviszonya újabb szerződéskötés nélkül nem éledhet fel.

Eddig nincsenek részletes adatok az I.r. alperes által állított 2005. és 2009. évi felmondásokra, 2006-os és 2007-es szerződés módosításokra. Amennyiben a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság előtt ilyenek igazolódnak, a szerződés hatályossága esetén ezeknek is jelentősége lehet.

A hatályon kívül helyezés folytán a jogi képviselővel eljáró felperes és I. r. alperes pertárgyértékhez igazodó ügyvédi munkadíjból álló perköltségét a 32/2003. (VIII.22.) IM számú rendelet 3. és 4/A. §-ára is figyelemmel bruttó összegben az rPp. 252. § (4) bekezdése alapján csak megállapította, annak viseléséről a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak kell határoznia.

Az I. r. alperes részére engedélyezett illetékfeljegyzési jog folytán a fellebbezési illeték előzetesen nem került lerovásra, annak viseléséről a törvényszék sem döntött, csak összegét állapította meg.

G y u l a, 2019. szeptember 5.

Dr. Szabó Mária s.k. a tanács elnöke
Dr. Nagy Attila György s.k. előadó bíró

Gyulai Törvényszék
2.Pf.25.293/2019/5. szám

Dr. Melisné dr. Kovács Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő

Záradék: Az irat papír alapú iratról készített elektronikus másolat.